

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهُنَّ نَصِيرٌ إِلَهُ خَيْرٍ نَاصِرٍ وَمَعِينٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ أَبْدَ الْأَبْدِينَ

اللَّهُمَّ أَفْضُلْ صَلَاتَكَ وَسَلَامَةَ تَسْلِيمَاتَكَ * عَلَى شَجَرَةِ الطُّورِ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ السَّرِّ الْمَسْوُرِ وَآيةُ النُّورِ *
كَلِيمٌ أَيْمَنِ الإِمَامَةِ مَنْشِئَا الشَّرْفِ وَالْكَرَامَةِ * نُورٌ مِصْبَاحُ الْأَرْوَاحِ وَجَلَاءُ زُجَاجَةِ الْأَشْبَابِ مَاءُ التَّسْحِيرِ الْأَرْبِيعِينِي
وَغَایَةُ مَعَارِجِ الْيَقِينِ إِكْسِيرٌ فِلَزَاتِ الْعُرْفَاءِ مَعيَارٌ يَقُودُ الْأَصْفَيَاءِ * مَرْكَرٌ الْأَئْمَةِ الْعُلَوَّيَةِ مِحْوَرٌ الْفَلَكِ الْمُصْطَفَوَيَةِ *

الْأَمْرُ لِلصُّورِ وَالْأَشْكَالِ يَقْبُولُ الْاِصْطِبَارِ وَالْاِتِّقَالِ * النُّورُ الْأَنَورُ * مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ صَلَاتُ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْأَكْبَرِ

اللَّهُمَّ العَزَّ مَنْ انْكَرَ شَانَهُ وَغَصَبَ حَقَّهُ وَمِنْ آذَاهُ وَظَلَمَهُ وَسَجَنَهُ وَمِنْ سَمَّهُ وَقَتَلَهُ

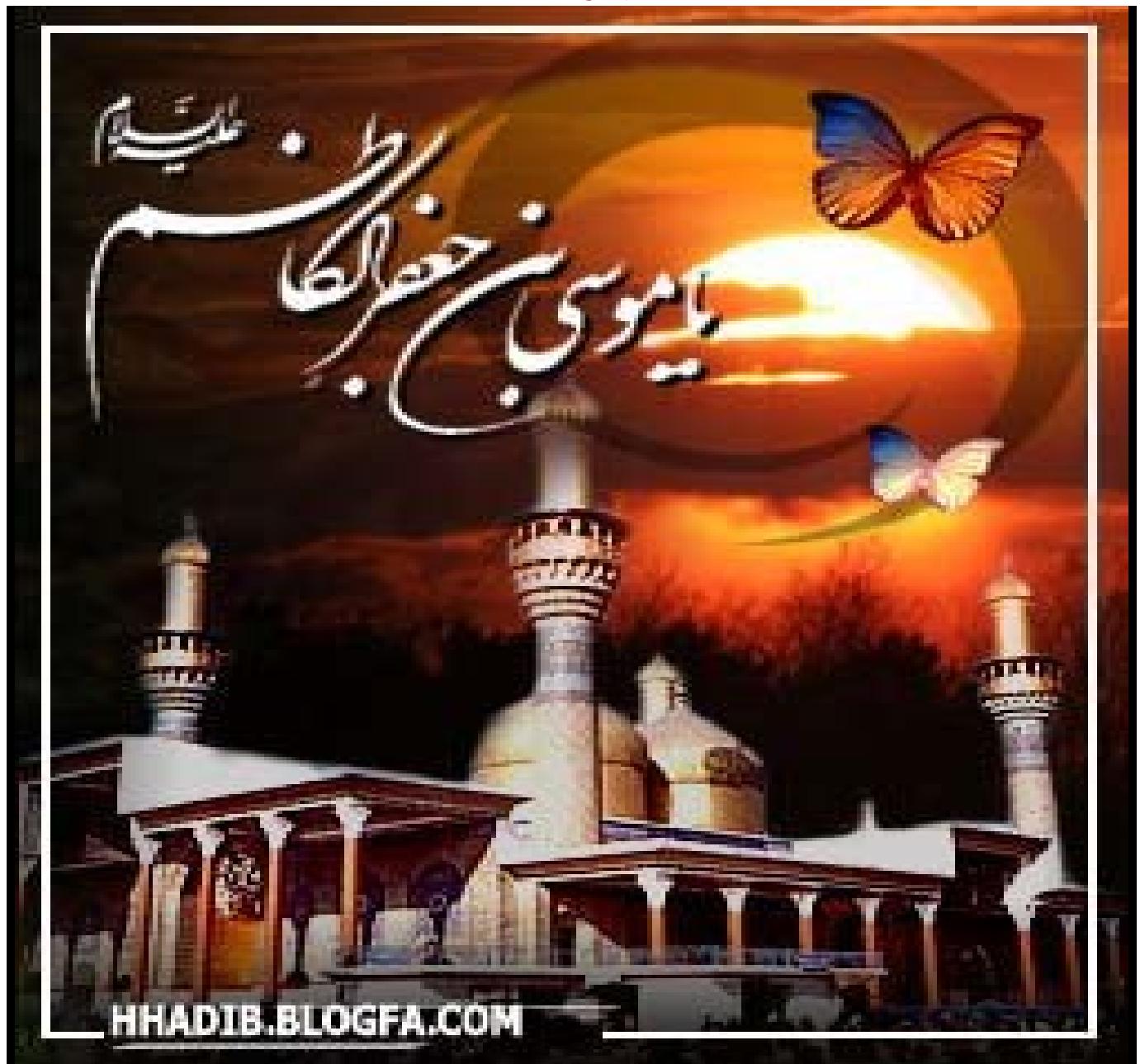
اللَّهُمَّ العَزَّ طَوَاغِيَتْ عَصْرَهُ وَاضْدَادَهُ اللَّهُمَّ العَنْهُمْ لَعْنَا وَبِيَلَا وَعَذَبَهُ عَذَابًا إِلَيْهَا

دوشنبه ششم رجب ۱۴۳۰ سالروز شهادت حضرت امام موسی کاظم ۷ را

به حضرت قدسیة وجه الله و قبلة حقيقة عباد الله مولانا صاحب الأمر رواحنا فداه تسليت عرض می کنیم

صلی اللہ علیک یا موسی بن جعفر الکاظم

درگردش فلک سر و سالار سلسله = شد در کمند عشق گرفتار سلسله
آن کو مدار دایره عدل و داد بود = شد در زمانه نقطه پرگار سلسله
نیود هزار یوسف مصری بھای او = آن یوسفی که بود خریدار سلسله
تا دست و پا و گردن او شد بزیر غل = رونق گرفت زانهمه بازار سلسله
هرگز گلی ندیده ز خار آنچه را که دید = آن عنصر لطیف ز آزار سلسله
آگه ز کار سلسله جز کردگار نیست = کان نازین چه دید ز کردار سلسله
غمخوار و یار تا نفس آخرين نداشت = نگشود دیده جز که بدیدار سلسله
جان شد جدا و سلسله از هم جدا نشد = خون می گریست دیده خونبار سلسله
این قصه غصه ایست جهانسوز و جان گذار = کوتاه کن که سلسله دارد سر دراز
آیت الله عظیم شیخ محمد حسین اصفهانی

خبر شهادت امام

منتھی الامال: شیخ کلینی رحمة الله روایت کرده از یکی از خادمان حضرت امام موسی علیه السلام که: چون حضرت موسی علیه السلام را از مدینه به جانب عراق بردند آن جناب حضرت امام رضا علیه السلام را امر کرد که هر شب تا مادامی که من زنده ام و خبر وفاتم به تو نرسیده باید که بر در خانه بخوابی، راوی گوید که هر شب رختخواب آن حضرت را در دهلیز خانه می گشودم چون بعد از عشاء می شد می آمد و در دهلیز خانه به سر می برد تا صبح، چون صبح می شد به خانه تشریف می برد، و چهار سال بدین حال به سر برد تا یک شبی فراش آن حضرت را گستردم آن جناب نیامد به این سبب خاطر زاکیه اهل وعیال مستوحش شد و ما هم از نیامدن آن حضرت ترسان و وحشتناک شدیم تا صبح، چون صبح طالع گردید آن خورشید رفعت و حلالت طالع گردید و در خانه تشریف برد و رفت نزد ام احمد که بانوی خانه بود و فرمود بیاور آن و دیمعتی که پدر بزرگوارم به توسیرده تسليم من نما، ام احمد چون این سخن استماع نمود آغاز نوحه و زاری کرد و از سینه پر درد آه سرد برآورد که والله آن مونس دل دردمدان و ائیس جان مستمندان این دار فان را وداع گفت، پس آن جناب وی را تسلی داده از زاری و بیقراری منع نمود و فرمود که این راز را افشا مکن و این آتش حسرت را در سینه پنهان دار تا خبر شهادت آن حضرت به والی مدینه رسد.

پس ام احمد و دائی که در نزد او بود به آن حضرت سپرد و گفت: روزی که آن گل بوستان نبوت و امامت مرا وداع می فرمود، این امانتها را به من سپرد و فرمود که کسی را به این امر مطلع نساز و هرگاه که من فوت شدم پس هریک که از فرزندان من نزد توآمد واز تومطاله آنها نمود به او تسليم کن و بدان که در آن وقت من دنیا را وداع کرده ام. پس حضرت آن امانتها را قبض فرمود وامر کرد که از شهادت پدر بزرگوارش لب بینند تا خبر برسد، پس دیگر حضرت در دهلیز خانه شب بخوابید، راوی گوید که بعد از چند روزی خبر شهادت حضرت امام موسی علیه السلام به مدینه رسید، چون معلوم کردیم در همان شب واقع شده بود که جناب امام رضا علیه السلام به تأیید الهی از مدینه به بغداد رفته مشغول تجهیز و تکفین والد ماجدش گردیده بود آنگاه حضرت امام رضا علیه السلام و اهل بیت عصمت به مراسم ماتم حضرت موسی بن جعفر علیه السلام قیام نمودند. (الكافی) ۲۸۱/۱ - ۳۸۲.

و در احادیث بسیار وارد شده که زیارت آن حضرت حضرت رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم است . و در روایت مثل آن است که کسی زیارت کرده باشد حضرت رسول و امیر المؤمنین - صلوات الله عليهما - را و در روایت دیگر مثل آن است که امام حسین علیه السلام را زیارت کند و در حدیث دیگر هر که آن حضرت را زیارت کند بگشت از برای اوست. سلام الله عليه. (کامل الزیارات) ص ۳۱۴ - ۳۱۳، باب ۹۹، چاپ صدوق.

زیارت نامه

مولف گوید: که سید بن حاویس علیه السلام در (مصابح الزائر) در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیه السلام این صلوات را بر آن حضرت که محتوی است بر شمۀ ای از فصائل و مناقب و عبادات و مصائب آن جناب نقل کرده، شایسته است من آن را در اینجا نقل کنم:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِ الْطَّاهِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرَ وَصِّيِّ الْأَبْرَارِ وَ إِمامِ الْأَخْيَارِ وَ عَيْيَةِ الْأَنْوَارِ وَ وَارِثِ السَّكِينَةِ وَالْوِقَارِ وَالْحِكْمَ وَالْأَثَارِ، الَّذِي كَانَ يُحِبِّي اللَّيلَ بِالسَّهْرِ إِلَى السَّحَرِ بِمُوَاصَلَةِ الْأَسْتِغْفارِ، حَلِيفِ السَّجْدَةِ الطَّوْلَيَةِ وَ الدَّمْوَعِ الْغَرَيْرَةِ وَ الْمُنَاجَاتِ الْكَثِيرَةِ وَ الْضُّرُاعَاتِ الْمُتَصَلَّةِ وَ مَقْرَرِ النَّهَى وَ الْعَدْلِ وَالْخَيْرِ وَالْفَضْلِ وَالْبَذْلِ وَ مَالِفِ الْبَلْوَى وَالصَّبَرِ وَالْمُضْطَهَدِ بِالظَّلْمِ وَالْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَالْمُعَذَّبِ فِي قَعْدِ السُّجُونِ وَ ظُلْمِ الْمَطَامِيرِ، ذِي السَّاقِ الْمَرْضُوْضِ بِحَلَقِ الْقِيُودِ وَالْجَنَازَةِ الْمُنَادَى عَلَيْهَا بِذُلِّ الْإِسْتِخْفَافِ وَالْوَارِدِ عَلَى جَدِّهِ الْمُصْطَفَى وَ أَبِيهِ الْمُرْتَضَى وَ أُمِّهِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ بِإِرْثِ مَعْصُوبِ وَ وَلَاءِ مَسْلُوبِ وَ أَمْرِ مَعْلُوبِ وَ دَمِ مَطْلُوبِ وَ سَمِّ مَشْرُوبِ. اللَّهُمَّ وَ كَمَا صَبَرَ عَلَى غَلِيظِ الْمِحَنِ وَ تَحْرُعَ غُصَصِ الْكُرْبَ وَ اسْتَسْلَمَ لِرِضَاكَ وَ أَخْلَصَ الطَّاغَةَ لَكَ وَ مَحَضَ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَ عَادَى الْبَدْعَةَ وَ أَهْلَهَا وَ لَمْ يَلْحَقْهُ فِي شَيْءٍ مِّنْ أَوْامِرِكَ وَ نَوَاهِيَكَ لَوْمَةً لَا إِمْ، صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً نَامِيَةً مُنْيِفَةً زَاكِيَّةً تُوجِبُ لَهُ بِهَا شَفاعةً أَمِّ مِنْ خَلْقِكَ وَ قُرُونٍ مِّنْ بَرَايَاكَ وَ بَلَغْهُ عَنَّا تَحِيَّةً وَ سَلامًا وَ آتَنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوَالَاتِهِ فَضْلًا وَاحْسَاناً وَ مَعْفَرَةً وَ رِضْوانًا، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمَيْمِ وَ التَّحَاوُزِ الْعَظِيمِ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (مصابح الزائر) ابن طاووس ص ٣٨٢

خطیب در (تاریخ بغداد) از علی بن خلال نقل کرده که گفت: هیچ امر دشواری مرا رونداد که بعد از آن بروم به نزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیه السلام و متولّ به آن جناب شوم مگر آنکه خدای تعالی از برای من آسان کرد. (تاریخ بغداد) ١٤٠١، باب (ما ذکر مقابر بغداد المخصوصة بالعلماء والزہاد).

آئین شایسته این هنگام

اعمال شایسته هنگام شهادت حضرت امام کاظم علیه السلام:

- ۱ - سعی در معرفت بیشتر حضرتش.
- ۲ - مطالعه و تلاوت کلام خازنان وحی، درباره حضرتش.
- ۳ - برگزاری مجلس سوگواره و تعزیت و معرفت و مذاکره و مصائب آن حضرت و آنچه در کلام شریف درباره شهادت و فضائل و مناقب و آیات الهی حضرتش آمده؛ و برائت از اضداد و غاصبان و ظالمان و قاتلان.
- ۴ - زیارت حضرت والدین و فرزندشان و عرض تسلیت، از نزدیک (در مشهد کاظمی و رضوی) و از دور در امام بارگاه و بالای بلندی و مزل خود.
- ۵ - انجام عبادات از ثماز و تلاوت و اذکار؛ و همچین اطعام عزاداران و زائران و اهداء ثواب به حضرتش.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ